# Ekmeği Bölüştük, Ömrü Paylaştık

**Muharrem BALCI,** 17 Ekim 2026

*Cevat Özkaya'nın aziz hatırasına*

Öğrenciydik, bir ekmeği bölerdik,
Bir lokmada nice umut gizlerdik.
Cebimizde azdı belki dünyamız,
Gönlümüzde koca yarınlar beslerdik.

Elli beş yıl geçti, dün gibi sanki,
Gençliğin sesi var hatıralarda.
Bir dostluk büyüdü yılların içinden,
Kardeşlik kök saldı yaşananlarda.

Sonra başka yollar çıktı önümüze,
İnsan haklarıydı derdimiz bizim.
MAZLUMDER'de, nice mücadelelerde,
Hakkın yanında durdu yüreğimiz.

Otuz beş yıl geçti o uzun yoldan,
Nice acılara tanıklık ettik.
İnsan onurunu baş tacı bilip,
Adalet uğruna omuz omuzaydık.

Bir zaman ekmeği bölüşen eller,
Sonra hak arayan eller oldular.
Gençliğin umudu, yılların emeği,
Bir ömrün içinde birleşip kaldılar.

Şimdi dönüp bakınca gerilere,
Bir ömür görüyorum, bir dost, bir emek.
Kimi dostluk vardır, anlatılmaz hiç;
Bir ömrü anlatır bazen bir ekmek.

Cevat, yol arkadaşım, can dostum benim,
Nice hatıram var adınla anılan.
Seninle yürüdük yılların içinden,
Birlikte çoğaldı gönülde kalan.

Şimdi dualarım eşlik eder sana,
Rabbim rahmet etsin aziz canına.
Bizden geriye ne kalır dünyada?
Bir iyilik, bir iz, bir dost hatırası...

Elli beş yıl geçti, bitmedi bağımız,
Hatıran yaşayacak, susmayacak sözümüz.
Eylemi bölüştük, ömrü paylaştık;
Dostum, aynı yolda birleşti özümüz.

Bir gün bu dünyadan biz de göçerken,
Ardımızda kalsın insanlık izi.
Sana son sözüm şu, kardeşten öte:
**Paylaştığın ömür unutulmaz, dostum benim.**